

Oldřich Kulhánek, Malá anatomie zdrojů / Kleine Anatomie der Quellen

GAVU – Velká galerie / Grosse Galerie
26. 5.–30. 8. 2020
Kurátor / Kurator David Kulhánek

GRASP, 1969, lept / Radierung

Karíma Al-Mukhtarová, Maud Kotasová, The State of Being in Between

GAVU – Malá galerie / Kleine Galerie
12. 5.–6. 9. 2020
Kurátorka / Kuratorin Daniela Kramerová

Maud Kotasová, Snubní prsten je sociální status je to nálepka – milovaná / Der Ehering ist ein sozialer Status..., 2019, výšivka na popelnici / die Stickerei auf der Mülltonne

Jaroslav Horejc, Madona s dítětem pro Artěl na hrobce rodiny Wiesinger ve Stříbře / Madonna mit Kind für Artěl auf der Familiengruft Wiesinger in Mies, po / nach 1910

GAVU – Opus magnum
12. 5.–6. 9. 2020
Kurátorka / Kuratorin Eva Neumannová
10. června, 17.00, přednáška E. Neumannové o autorovi

Antonín Hudeček ve sbírce GAVU Cheb / aus den Sammlungen der GAVU Cheb

GAVU – Výstava z depozitáře / Ausstellung aus dem Depot
6. 2.–4. 10. 2020
Kurátor / Kurator Marcel Fišer

Chalupa / Bauernhütte, 1906 nebo / oder 1907, olej na plátně, Ól auf Lnw. 80 x 90 cm

Výstava připomene Oldřicha Kulhánka (1940 – 2013), známého grafika a mj. autora českých bankovek, u příležitosti jeho nedožitých 80. narozenin. Představi krystalizaci jeho „apokalyptického realismu“ na pozadí dobové vizuality. Na výstavě budou zastoupena nejen umělcova výtvarná díla, ale i jeho archiv, který dokládá fascinaci obrazy, které „podávají zprávu o světě“. Vystavena budou přednostně ta díla, která umělec zanechal ve svém ateliéru a váží se k období vymezenému 60. až 80. lety 20. století. Prezentovaný soubor mimo jiné ukáže, jak celou autorovou tvorbou prostupuje princip koláže a jak výrazně do ní zasáhla dobová reportážní a reklamní fotografie. Retrospektivní charakter výstavy umožní stopovat Kulhánkovu tvorbu až k jejím samotným začátkům. Ukáže, jak nosné byly původní impulzy a jak se některá obsedantní témata posouvala napříč jednotlivými etapami umělcova díla. Budou představeny nejen známější grafiky (lepty a litografie), ale také kresby a soubor koláží, které byly vstupní branou do jeho umělecké praxe. Některé práce Oldřicha Kulhánka budou vystaveny vůbec poprvé, mimo jiné např. tři drobné skici, které se umělci podařilo tajně nakreslit a propašovat z vězeňské cely. Kurátorem výstavy je umělcův syn David Kulhánek, architektem Zbyněk Baladrán. K výstavě vyjde katalog s texty Davida Kulhánka a Tomáše Pospiszyla, fotografiemi Jiřího Thýna v grafické úpravě Terezy Hejmové. Výstava bude součástí volné řady monografických výstav, které v GAVU Cheb proběhnou v letech 2020 až 2022 a představí čtyři vizuální umělce různých generací, kteří pro svou malířskou a grafickou tvorbu využívali (či využívají) médium fotografie, zejména časopisecké – po Oldřichu Kulhánkovi budou následovat Jiří Načeradský, Jaroslava Pešicová a František Matoušek.

Die Ausstellung erinnert an das Werk von Oldřich Kulhánek (1940 – 2013), dem bekannten Grafiker und Autor tschechischer Banknoten, aus Anlass seines nicht mehr erlebten 80. Geburtstags. Sie stellt die Herausbildung von Kulháneks „apokalyptischem Realismus“ auf dem Hintergrund der zeitgenössischen Visualität vor. In der Ausstellung werden nicht nur Werke des Künstlers vertreten sein, sondern auch sein Archiv, das die Faszination durch Bilder belegt, die „eine Nachricht über die Welt liefern“. Die präsentierte Kollektion zeigt unter anderem, wie das gesamte Schaffen des Künstlers vom Prinzip der Collage durchdrungen und wie markant es von der zeitgenössischen Reportage- und Reklamefotografie beeinflusst ist. Der retrospektive Charakter der Ausstellung macht es möglich, Kulháneks Schaffen bis zu seinen ersten Anfängen zurückzuverfolgen. Es wird gezeigt werden, wie tragfähig und ursprünglichen Impulse waren und wie sich einige obsedante Themen quer durch die einzelnen Etappen des Werks des Künstlers geschoben haben.

Pozice Karímy Al-Mukhtarové (1989) a Maud Kotasové (1980) oscilují mezi ženskými polohami emocionalit a intimity a fyzicky a technicky náročnou prací, tradičně přenechávanou mužům. Jedním ze styčných bodů tvorby obou autorek je technika šití. V určitých polohách se obě autorky dotýkají ornamentu, který změnou kontextu ironizují i obdařují novým významem. Tradiční představy o vyšívání narušují jak charakterem motivů, tak zcela neklasickými podkladovými materiály: Maud Kotasová vyšívá na karosérie nákladních aut, dílenské šatní skříňky, popelnice, struhadla či síta, Karíma Al-Mukhtarová zase na keramiku nebo skleněné tabule. Karíma Al-Mukhtarová, žijící v Praze, má irácké a slovenské kořeny. Postupně studovala u Jiřího Kovandy v Ústí nad Labem, v ateliéru Jiřího Davida na pražské UPMPRUM u Mileny Dopitové na AVU, kde promovala v roce 2018. Je vítězkou Essel Art Award CEE pro Českou republiku (2013). Maud Kotasová (1980) studovala v ateliérech Vladimíra Mertý a Margity Titlové na brněnské FaVU. Hlubotiskový lis poté vyměnila za kamion, kterým rozvážela zboží napříč Evropou, a následně se usadila v katalánských Pyrenejích. V současnosti žije v Brně.

Die Positionen von Karíma Al-Mukhtarová (1989) und von Maud Kotasová (1980) oszillieren zwischen den weiblichen Haltungen von Emotionalität und Intimität und einer physisch und technisch anspruchsvollen Arbeit, wie sie traditionell Männern überlassen wird. Einer der Berührungspunkte des Schaffens beider Künstlerinnen ist die Technik des Stickens. In bestimmten Stellungen tangieren beide Künstlerinnen das Ornament, das sie durch die Änderung des Kontextes ironisieren und mit einer neuen Bedeutung versehen. Die traditionellen Vorstellungen vom Sticken verletzen sie sowohl durch den Charakter der Motive, als auch durch völlig unübliche Materialien der Unterlagen: Maud Kotasová bringt ihre Stickereien auf die Karosserien von Lastwagen, auf Kleiderspinde in Werkstätten, auf Mülltonnen, Reibeisen oder Netze auf, Karíma Al-Mukhtarová dagegen auf Keramik oder Glastafeln.

Obsáhlé a různorodé dílo Jaroslava Horejce (1886– 1983) se pohybuje mezi uměním užitým a volnou tvorbou. Horejc celý život hledal vlastní a zcela nezávislý výtvarný projev. Jeho „dekorativismus“ vycházející ze secesního tvarosloví byl obecně srozumitelný a vyhledávaný. V letech 1906–1910 studoval na pražské UMPRUM a vzápětí po ukončení studia následovalo plodné období spjaté s družstvem Artěl. Artěl se zabýval navrhováním a následnou realizací uměleckořemeslných předmětů a bytové kultury. Byl založen roku 1908 po vzoru Wiener Werkstätte a usiloval o všeobecnou dostupnost kvalitních řemeslných výrobků pro širší okruh domácností. Podnětem k současné výstavě byl „objev“ rodné hrobky Wiesingerů ve Stříbře s drobným reliéfem Panny Marie s dítětem. Jeho první verzi Horejc vytvořil v roce 1909, kdy byl poprvé prezentován na vánočních trzích Artělu. Rozměry nevelké dílo bylo hned poté zařazeno do programu firmy na keramické zboží Rydl a Thon – Graniton ve Svijanech-Podolí, s níž Artěl spolupracoval. Nepodařilo se zjistit, v jakém počtu byl reliéf vyroben. Dosud byly známy čtyři keramické a tři sádrové varianty, které se liší v různých barevných detailech. Přinejmenším jeden je zakomponován do domácího oltářku podle návrhu Jana Kotěry, který bude na výstavě také představen. Stříbrský reliéf však není glazovaná keramika, nýbrž že je tepaný z plechu a pokrytý barevným opakním smaltem. Jedná se tedy o první známý exemplář v „kovu“. K výstavě byl zpracován archivní průzkum, provedený odborníky ze SOKA Tachov, který objasnil genealogii rodiny Wiesinger. Ta ve Stříbře provozovala hotel „Stadt Prag“ na náměstí.

Das umfangreiche und vielfältige Werk von Jaroslav Horejc (1886– 1983) bewegt sich zwischen angewandter Kunst und freiem Schaffen. Vor dem Ersten Weltkrieg arbeitete er mit der Genossenschaft Artěl zusammen, die im Jahr 1908 nach dem Muster der Wiener Werkstätten gegründet worden war und sich für eine allgemeine Zugänglichkeit qualitativvoller Handwerkerzeugnisse für einen breiteren Kreis von Haushalten einsetzte. Anlass für die jetzige Ausstellung war die „Entdeckung“ der Gruft der Familie Wiesinger in Mies / Stříbře mit dem kleinen Relief der Jungfrau Maria mit dem Kind. Dessen erste Version schuf Horejc im Jahr 1909 und das ziemlich kleine Werk wurde sofort danach in das Programm der Keramikwarenfirma Graniton aufgenommen, mit der die Genossenschaft Artěl zusammenarbeitete. Bisher waren vier Keramik- und drei Gipsvarianten bekannt, die sich in verschiedenen farbigen Details unterscheiden. Diese achte ist als einzige aus mit farbigem Emaille überzogenem Blech gefertigt. Zu der Ausstellung wurde eine Archivuntersuchung durch das Staatliche Bezirksarchiv Tachau (SOKA Tachov) durchgeführt, welche die Genealogie der Familie Wiesinger klärte. Diese hat in Mies das Hotel „Stadt Prag“ am Marktplatz betrieben.

Antonín Hudeček (1872–1941) patří k zakladatelské generaci českého moderního umění, spojenou se spolkem Mánes a také s Mařákovou krajinářskou školou na pražské Akademii. On sám ji sice vystudoval v ateliérech Václava Brožíka a Maxmiliána Pirnera a poté pokračoval ve studiích v Mnichově, ale Mařákovce doprovázel na jejich legendární malířské exkurze na Okoř, kde vytvořil svá nejzásadnější díla. Jeho tvorba se pak dále plynule odvíjela v duchu moderního realismu a byla respektována i mladšími generacemi tvůrců. Ve sbírce GAVU Cheb se nachází sedm obrazů z různých období, spojených s jeho oblíbenými krajinářskými lokacemi. Nejstarším plátnem jsou *Chalupy* (1906 nebo 1907), trvale prezentované ve stálé expozici, které byly nedávno spojeny s jeho malířským pobytem v Starém Kolině. Velmi zajímavým obrazem je nedatovaná *Krajina s procesím*, dosud pomějná literaturou. Díky svému tématu nejspíš souvisí s jeho slavnými plátny *Pohřeb* a *Májová pobožnost* ze zimy 1913–14, které vytvořil podle skic z Policka, kam zajížděl v letech 1909 až 1914. Ze stejného regionu z Machova pochází také skicovitě nahozená *Krajina s rozkvetlým makovým polem*. Nokturno *Moře* vzniklo podle skic z jeho druhého pobytu na Sicílii (1908–09). Z meziválečné doby pochází plátna *Štrbské pleso* (1925), *Potok Bělá v zimě* (1935) od Častolovic, kde si v roce 1927 koupil vilu, a *Horská krajina s kvetoucím vřesem* (1933), které nejspíš zobrazuje motiv od řeky Blanice.

Der Landschaftermalers Antonín Hudeček (1872–1941) gehört zu der mit dem Verein Mánes verbundenen Gründergeneration der modernen tschechischen Kunst. Sein Schaffen , das zunächst vom Symbolismus beeinflusst war, bewegte sich dann im Geist des modernen Realismus und wurde auch von der jüngeren Künstlergeneration respektiert. In der Sammlung der Galerie der bildenden Kunst in Eger befinden sich sieben Gemälde aus verschiedenen Zeiten, die mit den Lokalitäten verbunden sind, die er als Landschaftsmaler besonders liebte.

Stanislav Setinský, To je Jeruzalém / Das ist Jerusalem

GAVU – Museum Café
12. 5.–18. 10. 2020

Kurátorka / Kuratorin Veronika Lochmanová

Další z výtvarníků, kteří vystudovali Ateliér ilustrace a grafiky na pražské VŠUP a svými ilustracemi doprovázejí knihy z produkce nakladatelství Baobab, je Stanislav Setinský. Setinský absolvoval stáž na Bezalel Academy of Arts and Design v Jeruzalémě. Díky tomu mohl svou knihu To je Jeruzalém navázat na populární sérii obrazových průvodců po světových městech To je ... (This is ...), kterou původně psal a ilustroval Miroslav Šašek a nyní v ní pokračují i mladší tvůrci; tuto edici v posledních letech vydává právě zmíněné nakladatelství Baobab.

Vydat se do Jeruzaléma se Stanislavem Setinským, to není jako letět s nízkonákladovou spoječností a pak se pár dní prodírat davem turistů. Naším průvodcem po moderních i ortodoxních čtvrtích města je český Honza, jehož rádiówka se mezi všemi těmi klobouky, jarmulkami a šátky ve spleti uliček zdejšího Starého Města vyjímá dost exoticky. A my spolu s ním navštívujeme místa s dramatickou historií, procházíme hlučnými čtvrtěmi plnými života a objevujeme staré příběhy. Máme-li na začátku knihy neodbytný pocit, že ničemu nerozumíme, na konci se už můžeme pochlubit i znalostí několika hebrejských slov. Výstavu doplňují Setinského ilustrace ke dvěma knihám izraelského autora Etgara Kereta a několik dalších samostatných prací s hebrejskou tematikou.

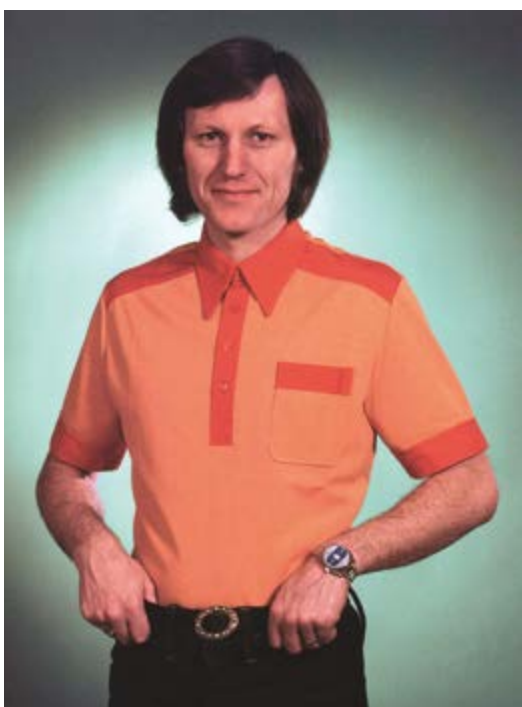
Ein weiterer Künstler, der das Atelier für Illustration und Grafik der Prager Hochschule für Kunstgewerbe (VŠUP) absolviert hat und nun mit seinen Illustrationen Bücher aus der Produktion des Verlags Baobab begleitet, ist Stanislav Setinský. Setinský absolvierte auch einen Studienaufenthalt an der Bezalel Academy of Arts and Design in Jerusalem. Und so konnte er mit seinem Buch To je Jeruzalém [Das ist Jerusalem] an die populäre Serie bebildeter Reiseführer von Weltstädten To je ... anknüpfen, die ursprünglich von Miroslav Šašek geschrieben und illustriert wurde und in der nun auch von jüngeren Künstlern fortgesetzt wird; diese Edition wurde in den letzten Jahren von dem erwähnten Verlag Baobab herausgegeben. Unser Stadtführer durch die modernen und die orthodoxen Viertel der Stadt ist in diesem Fall der tschechische Honza, dessen Baskenmütze sich zwischen all diesen Hüten, Jarmulkas und Kopftüchern im Gewirr der Gassen der Altstadt recht exotisch ausnimmt. Und gemeinsam mit ihm besuchen wir Orte mit ihrer dramatischen Geschichte, durchstreifen lärmende Stadtviertel voller Leben und entdecken uralte Geschichten.

Jitex 70

Retromuseum – Velký sál / Grosser Saal
19. 5.–25. 10. 2020

Kurátoři / Kuratoren Bohumír Bernásek, Zdeněk Duda

Výstava je připravena ve spolupráci s Prácheňským muzeem v Písku.

Dobová reklamní fotografie / Zeitgenössische Reklamefotografie

Loni uplynulo 70 let od vzniku národního podniku Jitex Písek, který se v roce 1949 osamostatnil od ašského podniku TOSTA. K výročí byla uspořádána výstava v tamním Prácheňském muzeu, připomínající jeho dějiny a produkci v letech 1949–1989, kterou nyní v redukované verzi přebírá Retromuseum. Podnik měl sedm pobočných závodů v dalších městech jihozápadních Čech a do Písku bylo umístěno oborové ředitelství pletářského průmyslu pro českou část země a byly odsud řízeny další známé podniky jako Pleas Havlíčkův Brod, Modeta Jihlava, či Tylex Letovice. V roce 1968 zde byla otevřena vzorková prodejna pletářského průmyslu PPP, která si v časech nedostatkového zboží vydobyla celorepublikovou proslulost. Podnik zásadně ovlivňoval chod celého města jako hlavní regionální zaměstnavatel. Zároveň zasáhl do sféry dobové módy, což výstava také připomene jak původními modely, tak množstvím reklamních fotografií.

Die Ausstellung erinnert an den 70. Jahrestag der Entstehung des bedeutenden Textilunternehmens Jitex in Písek, das im Jahr 1949 aus dem Unternehmen TOSTA in Asch / Aš ausgegliedert wurde. Es hatte sieben Zweigwerke in weiteren Städten Südwestböhmens und in Písek wurde die Direktion der Strickwarenindustrie für den tschechischen Teil des Landes untergebracht. Im Jahr 1968 wurde hier eine Musterverkaufsstelle der Strickwarenindustrie PPP eröffnet, die zu den Zeiten des Mangels an Waren republikweite Berühmtheit erlangte. Das Unternehmen beeinflusste als Hauptarbeitgeber der Region wesentlich das Leben der ganzen Stadt. Zugleich beeinflusste es auch die Sphäre der zeitgenössischen Mode, was in der Ausstellung sowohl durch originale Modelle als auch durch eine Vielzahl von Reklamefotografien belegt wird.

FIJO Cheb 1970–2020

Retromuseum – Malý sál / Kleiner Saal
25. 6. 2020–3. 1. 2021

Kurátoři / Kuratoren Marcel Fišer, Jiří Smitek

Klarinetistka chebského orchestru / Klarinetistin des Egerer Orchesters, FIJO 1974

Před 50 lety v roce 1970 v Chebu proběhl první ročník Mezinárodního festivalu orchestrů mladých, obecně známý pod francouzskou zkratkou FIJO, korespondující s jeho mezinárodním charakterem. Stal se nejvýznamnější kulturní akcí, která je s městem spojována. Od počátku do Chebu přijížděly orchestry a soubory mažoretok ze západní i východní Evropy a počínaje japonským souborem v roce 1989 i z dalších světadílů. Konal se zpravidla jako bienále - pouze dvakrát byl rozestup o rok delší a v roce 1980 byl kvůli olympijským hrám v Moskvě jeden ročník vynechán. To bohužel platí také o ročníku letošním, který musel být zrušen kvůli současné pandemii. GAVU Cheb ve spolupráci s organizátory festivalu chtěla 50 let jeho existence připomenout výstavou a reprezentativní publikací. Z doprovodné akce festivalu se nakonec stala jeho malá náhražka. Jeho historie bude připomenuta řadou fotografií, filmových záběrů, artefaktů a propagačních tiskovin. Celých dlouhých dvacet let před rokem 1989 vytvářel jednotný grafický styl festivalu Ivan Strnad, významný grafik a pedagog Vysoké školy uměleckoprůmyslové, který navrhoval podobu scén i tiskovin. Takováto dlouhodobá spolupráce je i v rámci tehdejší doby zcela ojedinělým fenoménem.

Vor 50 Jahren, im Jahr 1970, fand in Eger der erste Jahrgang des Internationalen Festivals der Jugendblasorchester statt, das seinem internationalen Charakter entsprechend allgemein unter der französischen Abkürzung FIJO bekannt ist. Dieses Festival ist zu der bedeutendsten kulturellen Aktion geworden, die man mit der Stadt verbindet. Von Anfang an kamen nach Eger Orchester und Majorettengruppen aus West- und aus Osteuropa, und beginnend im Jahre 1989 mit einem japanischen Jugendblasorchester auch aus weiteren Kontinenten. Das Festival fand in der Regel als Biennale statt - lediglich zweimal war der Abstand um ein Jahr länger und im Jahr 1980 wurde es wegen der Olympischen Spiele in Moskau ausgelassen. Das gilt leider auch für dieses Jahr, in dem das Festival wegen der gegenwärtig herrschenden Pandemie abgesagt werden musste. Die GAVU Cheb plante in Zusammenarbeit mit den Festivalorganisatoren an die 50 Jahre der Existenz dieses Festivals mit einer Ausstellung und einer repräsentativen Publikation zu erinnern. Aus einer Begleitaktion ist so schließlich ein kleiner Ersatz für das Festival geworden. An dessen Geschichte erinnern wir mit eine Reihe von Fotos, Filmaufnahmen, Artefakten und Werbeschriften. Die langen zwanzig Jahre vor 1989 wurde der einheitliche grafische Stil des Festivals von Ivan Strnad geprägt, einem bedeutenden Grafiker, der auch die Gestalt der Bühnen und der Druckschriften entwarf. Eine derartig langfristige Zusammenarbeit ist auch im Rahmen der damaligen Zeit ein ganz einmaliges Phänomen.

Stálé expozice / Dauerausstellungen

Gotika / Gothik

GAVU – 2. patro / 2. Stock

Moderní a současné umění / Moderne und zeitgenössische Kunst

GAVU – 1. patro, suterén / 1. Stock, Untergeschoss

Životní styl a design v ČSSR / Lifestyle und Design in der CSSR

Retromuseum – přízemí / Erdgeschoß

Galerie výtvarného umění v Chebu / Galerie der bildenden Kunst 1

příspěvková organizace Karlovarského kraje
náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 16, 350 02 Cheb
T: +420 354 422 450
info@gavu.cz, www.gavu.cz

Retromuseum 2

pobočka Galerie výtvarného umění v Chebu
náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 17, 350 02 Cheb
www.retromuseum.cz

Otevřeno / Geöffnet: úterý – neděle / Dienstag – Sonntag 10.00 – 17.00
Vstupné / Eintritt: 80 Kč; 50 Kč (senioři od 60 let, studenti SŠ a VŠ / Senioren ab 60 Jahre, Studenten, Schüler ab 16 Jahre); 10 Kč (žáci ZŠ, studenti SŠ při kolektivní návštěvě / Schüler bis 15 Jahre); zdarma / frei (děti do 6 let, ZTP, ICOM, RG, UHS / Kinder bis 6 Jahre, Behinderte mit Ausweis, ICOM).
Vstupné zahrnuje návštěvu v Dřech stálých expozic a výstavu jak v Galerii výtvarného umění, tak i v Retromuseu. / Der Eintritt fasst alle dauerhafte und temporäre Ausstellungen sowohl in der Galerie der bildenden Kunst, als auch im Retromuseum um.
Přednášky: 50 Kč, pro členy galerijního klubu zdarma.

Středy v GAVU

Akce se konají vždy ve středu v 17.00.

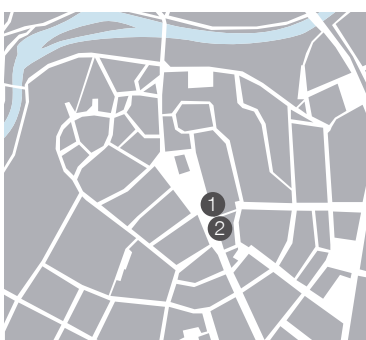
27. května Michael Zachař, Josef Hubáček a další čeští malíři na Korsice

3. června Richard Biegel, Dějiny evropské architektury **přednáška**

10. června Eva Neumannová, Jaroslav Horejc **přednáška**

17. června Štěpán Vácha, Gian Lorenzo Bernini II **přednáška**

V průběhu výstav v Retromuseu bude uspořádána doprovodná akce pro širokou veřejnost - vystoupení mažoretok a MDO Cheb a retro módní přehlídka značky JITEK. Termín bude oznámen až podle uvolnění idel pro shromažďování většího množství osob.

Vítavný program GAVU je podpořen z grantového programu MK ČR.
Titulní strana / Titelseite: Oldřich Kulhánek, Černá hodinka, 1967